

Arrest

nr. 232 780 van 18 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE DECKER
Pr. Jos. Charlottelaan 71
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE DECKER en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een soennitische Irakees te zijn van Koerdische origine, geboren op 29 augustus 1968 te Mosul, Centraal-Irak. U verliet Irak op 18 oktober 2009 en diende op 3 november 2009 in België een verzoek om internationale bescherming in omwille van het koesteren van een vrees ten aanzien van enkele terroristen. U had immers het verzoek van de terroristen om twee militairen die u als taxichauffeur vaak vervoerde in een valstrik te lokken, geweigerd. Uw echtgenote (OV X - CGVS X) bleef achter in Mosul.

Op 16 februari 2010 besloot het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) tot een weigering van de vluchtelingenstatus omwille van de ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag en een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van uw herkomst uit Mosul. U diende hiertegen geen beroep in.

U keerde sindsdien meermaals terug naar Irak. U verbleef steeds in Dohuk, Noord-Irak, waar u op hotel of bij vrienden sliep, of een appartement huurde. Wanneer u in Dohuk was, verbleef uw echtgenote, dewelke officieel nog steeds in Mosul woonde, bij u in Dohuk. U keerde een eerste keer terug naar Irak in juni 2011 en bleef daar tot 25 april 2012.

Omdat de procedure voor gezinshereniging vanuit België te ingewikkeld was voor uw vrouw, wilde u haar tijdens uw eerste reis gaan halen. Eens in Irak probeerde u een (vals) visum voor haar te regelen waarvoor u 11.000 dollar moest neertellen. U kreeg echter een auto-ongeluk, waardoor u het geld kwijtspeelde aan medische kosten. Omwille van de medische zorg die u nodig had, verbleef u lange tijd in Irak. U keerde uiteindelijk zonder uw vrouw terug naar België. Tijdens uw eerste verblijf in Irak bezocht u tevens eenmaal kort uw moeder en eenmaal uw schoonmoeder in Mosul. In de daaropvolgende reizen naar Irak, ondernam u geen concrete stappen meer om uw echtgenote in België te krijgen maar bracht u gewoon tijd met haar door in Dohuk. U reisde een tweede keer naar Irak van 10 juli 2012 tot 25 november 2012, een derde keer van 8 januari 2013 tot 20 februari 2013, een vierde keer van 30 mei 2013 tot 13 mei 2014 (waarvan drie dagen in Jordanië) en een vijfde keer van 28 juni 2014 tot 26 september 2017.

In 2014 keerde u terug naar Irak omdat uw schoonbroer ermee dreigde de echtscheiding voor zijn zus aan te vragen indien u niet zou terugkomen en uw vrouw nog lang alleen zou laten. Op dat moment verviel uw Belgische verblijfsvergunning maar u kon de procedure om ze te verlengen niet afwachten. U kwam in Dohuk aan op 28 juni 2014 en reisde enkele dagen later naar Mosul waar u de inboedel van uw huis wilde verkopen en vervolgens samen met uw vrouw naar Dohuk wilde gaan. De avond van uw aankomst in Mosul vond echter een aanslag plaats in de buurt van uw huis waardoor uw vrouw gewond raakte. U liet uw woning onmiddellijk achter en begeleidde uw vrouw naar het Assadi-ziekenhuis te Dohuk waar zij een maand verzorgd werd. Uw vrouw liep blijvende gehoorschade op en draagt sindsdien een hoorapparaatje. Jullie keerden nooit terug naar Mosul en huurden een huis aan de rand van Dohuk in Domiz. U vond werk als chauffeur voor een bedrijf en leverde goederen aan markten. U verdiende goed en kon zelfs een stuk grond en een eigen auto kopen. Echter, door de verslechterende economische toestand, verloor u uw werk en kreeg u het moeilijk om rond te komen. Jullie besloten uiteindelijk in 2017 terug te keren naar België. U verkocht uw auto en een stuk grond, vroeg een visum naar Turkije aan voor uw vrouw en reisde op 26 september 2017, samen met uw vrouw, met het vliegtuig van Erbil naar Istanbul. Van daaruit reisden jullie illegaal verder tot in België waar jullie aankwamen op 1 januari 2018.

Op 8 januari 2018 diende u een eerste volgend verzoek in. Uw vrouw diende een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw eerste volgend verzoek legde u volgende originele documenten neer: uw paspoort, de identiteitskaart van u en uw vrouw, uw nationaliteitsbewijs, een uittreksel van het volksregister uit 1957, uw huwelijksakte, de verkoopakte van uw stuk grond, medische documenten uit Dohuk en een DHL-envelop. U legde tevens kopieën voor van Belgische medische documenten.

Uit uw verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming blijken er nieuwe elementen opgedoken te zijn die de eerdere beslissing om u de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen in een ander licht plaatsen, met name de gegevens op uw identiteitsdocumenten, de inconsistente verklaringen afgelegd door uzelf en uw echtgenote betreffende jullie beider geboorteplaats en uw verschillende terugreizen naar Irak. Bijgevolg werd u in het kader van een re-evaluatie van uw status door het CGVS opgeroepen alvorens uw eerste volgend verzoek kon worden behandeld. Op 5 september 2018 stelde de Dienst Vreemdelingenzaken ook een officiële vraag tot intrekking van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus.

B. Motivering

Niettegenstaande u op 16 februari 2010 de status van subsidiaire bescherming werd toegekend, moet deze op heden worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

Uit het geheel van de nieuwe elementen die opdoken naar aanleiding van uw eerste volgend verzoek, dient immers te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering als zou u uw hele leven met uw gezin in Mosul hebben gewoond.

Allereerst kon uit uw administratief dossier worden opgemaakt dat u al in juni 2011 terugkeerde naar Irak (zie CGVS 17/4/2018 p. 3 en 4), en dan meer bepaald naar de Koerdische Autonome Regio (KAR), van zodra uw paspoort naar u was opgestuurd (zie document 'bijkomende vragen ivm aanpassing geboortedatum, -plaats en naam' ikv. tweede verzoek). Dat u dermate snel na de toekenning van uw beschermingsstatus op 17/2/2010 naar de KAR afreisde en er voor lang(ere) periodes verbleef, dit herhaaldelijk en soms met heel korte tussenperiodes (zie infra), doet ten zeerste vermoeden dat u ook voordien reeds, i.c. ten tijde van uw eerste verzoek, een verblijf in, én een band met de KAR moet hebben (gehad). Het voorgaande vormt een eerste tegenindicatie voor uw bewering steeds in Mosul te hebben gewoond.

Kan hier bijkomend nog worden aan toegevoegd dat u aangaande uw paspoort in het kader van uw eerste verzoek eveneens heeft gepoogd de Belgische asielinstanties te misleiden. U verklaarde voorheen, in het kader van uw eerste verzoek, immers uitdrukkelijk dat u nooit een paspoort heeft gehad (zie CGVS 5/2/2010 p. 7). Dit wijst er eens te meer op dat u bepaalde informatie aangaande uw persoon, verborgen wilde houden.

Naast voorgaande vaststellingen dient verder nog te worden gewezen op uw ongerijmde verklaringen, afgelegd doorheen uw opeenvolgende verzoeken. Uw verklaringen stroken bovendien ook niet met de gegevens vervat in de documenten die u voorlegde.

Zo verklaarde u in het kader van uw eerste verzoek dat u in Mosul geboren bent, op de DVZ in het kader van uw eerste volgend verzoek verklaarde u dan dat u in Dohuk geboren werd (Verklaring Meervoudige Aanvraag, vraag 5) en op het CGVS tijdens uw persoonlijk onderhoud van 17 april 2018 stelde u opnieuw dat u in Mosul geboren werd (CGVS 1, p. 16). Op uw paspoort, identiteitskaart en nationaliteitsbewijs wordt dan weer Dohuk vermeld. U hiermee geconfronteerd, stelde u enkel dat uw moeder u altijd gezegd heeft dat u in Mosul geboren werd maar dat op uw paspoort Dohuk staat. Meer kon u hierover niet kwijt (CGVS 1, p. 16 en CGVS 2, p. 2). Ook uw echtgenote is erg incoherent over haar en uw geboorteplaats. Zij stelde aanvankelijk op de DVZ dat zij in Dohuk geboren en geregistreerd werd maar vlak na de geboorte in Mosul ging wonen (Verklaring DVZ vrouw, vraag 10). Op het CGVS beweerde zij echter in Mosul geboren en er bij de burgerlijke stand geregistreerd te zijn (CGVS vrouw 1, p. 3 en CGVS vrouw 2, p. 5). Haar met haar uitspraken op de DVZ geconfronteerd, meende ze altijd Mosul gezegd te hebben. Echter, net zoals op uw paspoort werd op haar paspoort, afgeleverd op 11 juli 2010, 'Dohuk' als geboorteplaats vermeld. Hieromtrent stelde zij dan weer dat Dohuk werd genoteerd omdat jullie wegens de toenertijd onveilige situatie in Mosul de paspoorten in Dohuk hadden aangevraagd (CGVS vrouw 1, p. 3-4). Dat de burgerlijke stand in Dohuk haar geboorteplaats zou aanpassen omdat zij in Dohuk een paspoort aanvraagt, is echter niet geloofwaardig. Ook dat het om een fout zou gaan, is weinig waarschijnlijk gezien het belang van het document. Daarenboven staan haar verklaringen ook haaks op de gegevens vermeld op haar identiteitskaart, afgeleverd op 19/01/2017 te Batifa (Dohuk), waar 'Dohuk' opnieuw als geboorteplaats vermeld staat. Haar met deze gegevens geconfronteerd, stelde ze dan weer dat vrouwen in Irak bij het huwelijk worden overgeplaatst naar de burgerlijke stand van hun echtgenoot, i.c. Dohuk (CGVS vrouw 2, p. 4). Dit strookt echter geenszins met uw eigen verklaringen. Zelf verklaarde u immers in Mosul geboren te zijn en er uw hele leven te hebben gewoond (zie CGVS 5/2/2010 p. 2). Uw echtgenote haar beweringen druisen ook in tegen haar eigen eerdere verklaringen. Tijdens haar eerste onderhoud beweerde zij immers ook dat u geboren en geregistreerd werd in Mosul (CGVS vrouw 1, p. 3). De vaststelling dat jullie geen coherente verklaringen afleggen aangaande jullie geboorteplaats, dat deze bovendien niet te rijmen vallen met de door u en uw echtgenote in het kader van respectievelijk jullie tweede en eerste verzoek neergelegde paspoorten en identiteitskaarten, en de in deze documenten vermelde geboorteplaats, vormen verdere aanwijzingen dat jullie de Belgische autoriteiten proberen te misleiden aangaande jullie geboorteplaats en feitelijke

herkomst. Deze frauduleuze verklaringen doen dan ook reeds in ernstige mate afbreuk aan uw beweerde nood aan bescherming in België.

Bijkomend dient hier nog te worden opgemerkt dat uit informatie in uw administratief dossier, i.c. stukken overgemaakt door de DVZ in het kader van uw volgend verzoek, blijkt dat er in 2010 door de federale politie van Bierset werd vastgesteld dat de documenten die u voorlegde in het kader van uw eerste verzoek, en door hen onderzocht werden, allen vals bleken te zijn. Deze informatie werd indertijd niet overgemaakt aan het CGVS en was dus niet voorhanden ten tijde van de beslissing tot toekenning van de subsidiaire bescherming. Gelet op alle bovenstaande bevindingen én rekening houdende met de beschikbare informatie waaruit actueel duidelijk blijkt dat, gezien de wijdverspreide corruptie en documentenfraude, alle Iraakse documenten tegen betaling kunnen verkregen worden en derhalve slechts een relatieve bewijswaarde hebben, kunnen de aanvankelijk door u neergelegde documenten waarmee u meende uw herkomst uit Mosul te kunnen staven, i.c. uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, een attest van woonst, uw rijbewijs, de kopie van uw huwelijksakte en de kopieën van de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote geenszins een ander licht werpen op de vaststellingen en de conclusie van onderhavige beslissing.

Eveneens dient hier te worden gewezen op uw echtgenote haar ontoereikende algemene kennis aangaande Mosul. Nochtans verklaarden zowel u als uw echtgenote dat ook zij in Mosul werd geboren en er altijd woonde, dat jullie huwden in Mosul en er samenwoonden tot uw vertrek uit Irak in 2009. Voorts verklaarden jullie beiden dat uw echtgenote vervolgens ook na uw vertrek in 2009 in Mosul bleef wonen (zie interview DVZ 1ste VIB vraag 15, zie CGVS 5/2/2010 p.2 en CGVS 17/4/2018 p. 3, 4 en 9 en zie CGVS echtgenote 17/4/2018 p. 3, 4, 5 en 7). Hiermee rekening houdend kan logischerwijs verondersteld worden dat uw echtgenote toch een gedegen kennis zou moeten hebben van de stad waar ze haar hele leven zou hebben gewoond. Dit bleek geenszins het geval. Zo bleek uw echtgenote niet te weten hoe de rivier heet die door Mosul stroomt. Voorts bleek zij nog nooit te hebben gehoord van de 'linker- en rechterkant van Mosul' of 'ayman' en 'yasar' (de Koerdische termen voor de linker- en rechterkant van Mosul) (zie CGVS echtgenote 17/4/2018, p. 13). Zij kon ook geen namen of locaties van parken, belangrijke gebouwen of moskeeën noemen in Mosul. Zelfs de bekendste moskeeën van Mosul, 'Nuri al Khabeer'-moskee (moskee met de kromme minaretten) of de Nabi-moskee (grootste moskee van Mosul), kon zij niet situeren of beschrijven (zie CGVS echtgenote 17/4/2018, p. 15-16). Zij beweerde daarenboven dat er tot aan haar vertrek uit de stad vanuit het treinstation in haar wijk, i.c. Bab al Jedid, nog steeds treinen vertrokken richting Bagdad (zie CGVS echtgenote 17/4/2018, p. 15 en zie CGVS 28/5/2018, p. 8). Wanneer hierover tijdens haar tweede onderhoud werd doorgevraagd, durfde zij echter niet meer met zekerheid te zeggen of er in 2014 al dan niet nog treinen reden. Door de gehoorschade en het geheugenverlies omwille van de aanslag kon zij de treinen immers niet meer horen noch het zich herinneren, legde ze uit. De vraag of zij vóór de aanslag treinen hoorde rijden, ontweek zij (CGVS 2, p. 8). Hoe dan ook vertrekken er al jaren geen treinen meer vanuit Mosul. Hoewel er in 2012 plannen waren om het treinstation nieuw leven in te blazen, gooide de inval van 'Daesh' roet in het eten. Het treinverkeer is dan ook nooit heropgestart (zie informatie in administratief dossier). Dat zij aanvankelijk stelde dat de treinen wel nog reden en later weigerde een duidelijk antwoord te geven, doet, samen met bovenstaande bevindingen, andermaal vermoeden dat zij al veel langer dan verklaard Mosul verlaten heeft en bevestigd eens te meer dat jullie niet, zoals jullie beweren, jullie hele leven in Mosul hebben gewoond.

Dit vermoeden wordt voorts nog versterkt door uw ongerijmde verklaringen aangaande uw woonplaats in Mosul. Waar u tijdens uw eerste verzoek nog beweerde dat u met uw echtgenote aan de rechterkant van Mosul woonde (zie CGVS 5/2/2010 p.2), stelde u later dat u met uw vrouw in Mosul aan de linkerkant woonde (zie CGVS 17/4/2018 p. 4).

Ook de vaststelling dat u en uw echtgenote ongerijmde verklaringen aflegden betreffende hetgeen gebeurde in Mosul in 2014 toen u uw echtgenote daar zou zijn gaan ophalen, wijst er weerom op dat uw echtgenote toen niet in Mosul verbleef.

Zo verklaarde u op de DVZ toen een maand in Mosul gewoond te hebben alvorens te vluchten omwille van een aanslag waarbij uw vrouw gewond geraakte (Verklaring DVZ 1ste volgende verzoek, vraag 14). Op het CGVS gaf u daarentegen aan dat jullie twee à drie dagen na uw aankomst in Mosul vluchtten omwille van de aanslag (CGVS 17/4/2018, p. 10). U verklaarde bovendien dat u in die periode gewoon thuis woonde in Bab al Jedid (CGVS 17/4/2018, p. 10-11). Uw vrouw verklaarde dan weer dat jullie gedurende uw drie dagen durende verblijf in Mosul niet thuis maar bij de burens verbleven (CGVS vrouw 17/4/2018, p. 9).

Tijdens jullie tweede persoonlijk onderhoud verklaarden jullie dan weer allebei dat uw aankomst, de aanslag en jullie vlucht uit Mosul op een en dezelfde dag gebeurden (CGVS 28/5/2018, p. 6 en CGVS vrouw 28/5/2018, p. 10). Uw vrouw gewezen op haar eerdere verklaringen meende ze zich toen niet goed gevoeld te hebben en het zich niet goed te kunnen herinneren (CGVS vrouw 2/5/2018, p. 10). Echter, gezien jullie beiden de switch in jullie verklaringen maakten, is dit geenszins een afdoende overtuigende verklaring. Voorts stelde u dat u naar Mosul terugkeerde om de inboedel van jullie huis te verkopen (CGVS 17/4/2018, p. 10 en 12). Uw vrouw gaf daarentegen opeenvolgend aan dat jullie het huis gewoon hadden achtergelaten, dat jullie geen bezittingen of meubels verkochten omdat het huis geplunderd zou worden indien men zou weten dat het leeg zou staan, en dat jullie alle meubels lieten staan en enkel wat kleren meenamen (CGVS vrouw 17/4/2018, p. 9-10). Pas wanneer werd aangedrongen op een reden waarom u het risico nam om terug te keren naar Mosul, beweerde uw vrouw plots wel dat u het huis wilde verkopen, hetgeen zij even later aanpaste naar 'de meubels' (CGVS vrouw 17/4/2018, p. 10). Dat de verklaringen van u en uw vrouw helemaal niet overeenstemmen over uw terugkeer naar/verblijf in Mosul in 2014, wijst er eens te meer op dat uw echtgenote toen niet (meer) in Mosul woonde én versterkt dan ook het vermoeden dat jullie niet jullie hele leven in Mosul woonden, zoals u beweerde.

Een verdere aanwijzing voor de ongeloofwaardigheid van uw beweringen uw hele leven lang in Mosul te hebben gewoond blijkt verder uit uw zeer diepgaande banden met de KAR.

Deze banden blijken uit het feit dat u meermaals naar deze regio in Irak terugkeerde, dat u sinds de toekenning van uw status langere tijd in Irak, en dan meer bepaald in de Koerdische Autonome Regio (KAR), dan in België heeft verbleven (zie infra), waar u bovendien over een volwaardig en duurzaam verblijf in de KAR beschikte.

Er dient opgemerkt te worden dat u de duur en de aard van uw verblijf in Irak in eerste instantie ten onrechte trachtte te minimaliseren. Hoewel u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in het kader van uw eerste volgend verzoek aangaf dat uw eerste vier terugreizen 'vakanties' waren van telkens niet langer dan een maand (Verklaring DVZ 1ste volgend verzoek, vraag 14), blijkt dit volgens uw paspoort allerm minst het geval. Zo verbleef u de eerste keer 9 maanden (van juni 2011 tot 25 april 2012), de tweede keer 4 maanden (van 10 juli 2012 tot 25 november 2012), de derde keer 1,5 maand (van 8 januari 2013 tot 20 februari 2013) en de vierde keer, op een paar weken na, één jaar in Irak (30 mei 2013 tot 13 mei 2014). Vervolgens verbleef u sinds 2014 drie jaar (!) lang onafgebroken in Irak. Op het CGVS verklaarde u voorts een eerste keer naar Irak te zijn teruggekeerd om uw vrouw op te halen. De andere verblijven bleken echter puur als vakantie te dienen omdat u, enerzijds, vakantie verdiende na een jaar werken en uw vrouw wilde zien en, anderzijds, omdat uw schoonouders erop aandrongen dat u zou terugkeren (zie CGVS 17/4/2018, p. 6). Dat u door uw schoonfamilie onder druk werd gezet om terug te keren, kon u echter niet hardmaken. De druk die u ondervond bleek immers beperkt tot uw schoonbroer die 'zeurde' over het feit dat u diende terug te keren (zie CGVS 17/4/2018, p. 6). Men kan aldus niet stellen dat de dwang die op u zou zijn gelegd in die mate was dat dit zou leiden tot enige vrees voor vervolging. Hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor het feit dat u uw vrouw miste en wilde zien, dient echter te worden benadrukt dat u in zeven en een half jaar (vanaf het moment dat u de subsidiaire bescherming werd toegekend op 17/2/2010 tot uw definitief vertrek uit Irak in september 2017) slechts 22 maanden (amper twee jaar) in België heeft verbleven en dus hoofdzakelijk in Irak, meer bepaald in de KAR woonde. Men kan aldus geenszins spreken van 'vakantie in Irak' maar eerder van een volwaardig en permanent verblijf in de KAR, i.c. Dohuk.

Dat u over een volwaardig verblijf in Dohuk beschikte blijkt ook duidelijk uit het feit dat u er tijdens uw laatste terugreis gedurende drie jaar een volledig bestaan uitbouwde. Het is immers weinig aannemelijk dat zulks het geval zou zijn indien u voorheen niet al eerder in de KAR zou hebben verbleven. U huurde er een huis, werkte er als chauffeur voor een bedrijf en kon na verloop van tijd een stuk grond en een eigen auto kopen. U verdiende goed, zo verklaarde u (zie CGVS 28/5/2018, p. 8). Hierbij moet voorst worden opgemerkt dat u, alsook uw echtgenote, incoherente verklaringen aflegden aangaande het al dan niet bestaan van een sociaal netwerk in Dohuk. Zo verklaarde u op de DVZ in het kader van uw eerste volgend verzoek dat u veel mensen in Dohuk heeft leren kennen en dus een uitgebreid netwerk had (Verklaring DVZ 1ste volgende verzoek, vraag 20). Ook uw vrouw verklaarde dat heel wat kennissen en stamleden in Dohuk wonen (zie CGVS vrouw 17/4/2018, p. 13 en CGVS vrouw 28/5/2018, p. 12). Op het CGVS zwakte u uw verklaringen afgelegd bij de DVZ af en stelde u dat enkel een aantal klanten vrienden waren. Ook familie zou u niet gehad hebben in Dohuk (CGVS 17/4/2018, p. 17).

U blijkt hierover echter niet oprecht te zijn. Immers, terwijl u verklaarde dat jullie identiteitskaarten via DHL door de zoon van de buurman, met name Q., vanuit Dohuk naar België werden verstuurd (CGVS 28/5/2018, p. 3), bleek volgens de informatie op de door u ingeleverde DHL-envelop dat het uw broer, Q. X, was die de envelop via de luchthaven van Erbil had verstuurd. U hiermee geconfronteerd, kon u geen passende verklaring vinden voor deze 'vergissing' (CGVS 28/5/2018, p. 5). U beweerde dat u van uw buurman had vernomen dat ene Q. de envelop had verstuurd, waardoor u ervan uitging dat het om zijn zoon ging (CGVS 28/5/2018, p. 5). Een weinig geloofwaardige verklaring. Dient hier bijkomend nog te worden aan toegevoegd dat u uiteindelijk ook aangeeft dat uw broer Q. eveneens in Domiz (KAR) woonde (CGVS 28/5/2018 p. 5).

Uw broer zou na de bevrijding van Mosul naar Mosul zijn teruggekeerd (CGVS 28/5/2018 p. 5). Dit betreft echter een loutere bewering van uw kant die u op geen enkele manier kan staven. Uiteraard doet voorgaande vermoeden dat u niet de waarheid wenst te vertellen aangaande het bestaan van een (mogelijks familiaal) netwerk te Dohuk en dat u er wel degelijk over een (uitgebreid) netwerk beschikt. Dit alles, in combinatie met voorgaande bevindingen, versterkt eens te meer het vermoeden dat uw verklaringen als zou u uw hele leven in Mosul hebben gewoond niet de waarheid bevatten en het lijkt erop dat u uw werkelijke herkomst, vermoedelijk uit de KAR, wenst te verdoezelen.

De documenten die nog niet werden besproken, kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Wat de door u voorgelegde huwelijksakte, volgens dewelke u in Mosul zou zijn gehuwd, betreft, moet worden benadrukt dat u slechts een kopie voorlegde van dit document. Gezien het makkelijk te vervalsen karakter van kopieën kan aan dit document sowieso geen bewijswaarde worden toegekend. Voorts dient hier te worden aan toegevoegd dat documenten hoe dan ook slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig en coherent relaas, hetgeen in casu geenszins het geval is. Rekening houdende met het geheel van voorgaande vaststellingen én gezien de vaststelling (zie informatie in het administratief dossier) dat alle Iraakse documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden, moet dan ook worden besloten dat geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend aan de voorgelegde huwelijksakte. Ook al zou de authenticiteit van de voorgelegde huwelijksakte vaststaan, quod non, dan nog kan hieruit hoogstens worden afgeleid dat u en uw echtgenote op 28/7/2004 officieel huwden in Mosul, niets meer en niets minder.

De verkoopakte van uw stuk grond en uw medische documenten bewijzen dat u in 2017 daadwerkelijk in Dohuk aanwezig was, hetgeen ook strookt met de gegevens in uw paspoort.

Rekening houdende met het geheel van voorgaande bevindingen moet worden besloten dat niet langer kan worden aangenomen dat u werkelijk afkomstig bent uit en uw woonplaats (voor uw aanvankelijke vertrek uit Irak in 2010) hebt gehad in Mosul. Hoe dan ook kan, gelet op het geheel van de vaststellingen, de KAR beschouwd worden als uw meest recente plaats van herkomst en dient vastgesteld te worden dat u er, ook nog nadat u een beschermingsstatus werd toegekend in België, een volwaardig leven en verblijf hebt gehad.

U bracht ook geen elementen aan waaruit blijkt dat u zich, ingeval van een terugkeer naar Irak, niet opnieuw in de KAR zou kunnen vestigen.

Zoals hierboven omschreven, wist u immers een volwaardig en stabiel leven uit te bouwen in Dohuk en besloot u enkel omwille van economische redenen terug te keren naar België. Dient echter te worden opgemerkt dat uw vertrekmotieven - uw financiële situatie verslechterde want u kreeg uw geld niet meer van uw klanten (zie infra) - geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). U haalde immers aan dat u tot 2017 in Dohuk verbleef omwille van uw werk. U verdiende toen goed geld, i.c. tussen de 900 en 1200\$ per maand, maar later ging het minder goed. U kreeg uw geld niet meer van uw klanten. U besloot toen om opnieuw naar België te komen (zie CGVS 17/4/2018 p. 17). Hieruit blijkt dus dat u in 2017 besloot louter omwille van economische redenen de KAR te verlaten en opnieuw naar België te komen. Verder heeft u ook geen elementen aangebracht waarom u zich heden ten dage niet opnieuw in Noord-Irak zou kunnen vestigen omwille van een gegronde vrees voor vervolging, noch omwille van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U verklaarde immers zelf uitdrukkelijk in Noord-Irak nooit problemen te hebben gekend (CGVS 28/5/2018 p. 18).

Daarnaast kan de subsidiaire beschermingsstatus ook toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Niettegenstaande de diepe politieke en economische crisis blijft het geweld in de KAR relatief beperkt. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het terreurgeweld dat in Irak plaatsvindt.

Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vijf jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er geen terroristische aanslagen plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. Daarnaast vonden in de KAR sporadisch, kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. De zeldzame terreurdaden en lage aantal burgerslachtoffers veruiterlijkt zich in de massale aanwezigheid van Syrische vluchtelingen IDP's uit Centraal-Irak. Dit heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder IDP's.

Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zwaar op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en de betwiste gebieden onder Koerdische controle. De gewapende confrontaties beperkten zich tot de betwiste gebieden maar de KRG verloor hiermee bij benadering 30 % van zijn de facto grondgebied en een groot deel van zijn olie-inkomsten. Daarmee is het politieke landschap van de Iraakse Koerden volledig door elkaar geschud.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR is er tot op heden geen melding gemaakt van burgerdoden.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel ontwikkelt verzoeker het navolgend verweer.

"Verweerster overweegt in hoofdzaak dat de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden ingetrokken op basis van art. 55/5/1 § 2, 2° VW.

Een subsidiaire beschermingsstatus kan worden ingetrokken in 3 gevallen, allen vermeld in artikel 55/5/1 VW:

- De vreemdeling heeft een misdrijf gepleegd*
- De vreemdeling had uitgesloten moeten zijn*
- De vreemdeling heeft bedrog gepleegd of zijn persoonlijk gedrag later wijst er op dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt*

Voor de intrekking van de Subsidiaire beschermingsstatus is steeds een element van bedrog vereist. Art. 55/5/1 §2, 2° stelt immers dat het persoonlijk gedrag van de vreemdeling van de aard moet zijn dat deze ab initio geen vrees koesterde en daardoor wordt bewezen dat de subsidiaire beschermingsstatus hem indertijd ten onrechte werd toegekend. (Pari. St. Kamer 2014-2015, 1197/001, 26).

In de beslissing van 28 september 2018 ontwaart verzoeker een veelheid aan argumenten die er echter geen van allen in slagen om een intrekking op basis van art. 55/5/1 §2, 2° VW te motiveren.

Verzoeker is dan ook van oordeel dat verweerster in de beslissing van 28 september 2018 de artikelen 2 en 3 van de wet aangaande de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen van 29 juli 1991, zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 1,A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen en art. art. 55/5/1 § 2, 2° VW heeft geschonden.

[...]

Verweerster heeft aan deze verplichtingen geenszins voldaan door op basis van vage en ongestaafde elementen te concluderen dat er ab initio geen vrees tot vervolging was.

Meer bepaald stelt verzoeker vast dat verweerster volgende argumenten aangeeft:

1.

Verzoeker keerde op 11 juni 2011 al terug naar Irak, meer bepaald de KARregio

Een en ander bewijst helemaal niet dat verzoeker ab initio, ten tijde van zijn asielaanvraag geen vrees koesterde, noch vormt het een tegenindicatie dat verzoeker in Mosul woonde.

Verzoeker is met een effectieve vrees uit Mosul vertrokken, het is juist logisch dat hij niet terugkeerde naar daar.

2.

Doordat verzoeker ongerijmde verklaringen aflegde die eveneens niet stroken met de gegevens die aanwezig zijn in de documenten die werden voorgelegd.

Vooreerst bestaat er de kwestie over de geboorteplaats van verzoeker waarbij er volgens verweerster een schijnbare tegenstrijdigheid is tussen de verklaringen van verzoeker en de overgemaakte documenten.

Verzoeker benadrukt dat de inconsistentie in zijn verklaringen te wijten is aan een kwestie van vraagstelling door verweerster.

Verzoeker werd wel degelijk in Mosul geboren doch wegens de onveilige situatie in Mosul werden de documenten destijds in Dohuk aangevraagd.

Als men vroeg naar de werkelijke geboorteplaats, antwoorde verzoeker Mosul, als men vroeg naar wat de geboorteplaats was op zijn officiële gegevens, was het Dohuk.

De verklaring van verzoeker hierover is helemaal niet tegenstrijdig maar kan logisch worden verklaard.

De verklaringen van zijn vrouw doen voor de beoordeling niet ter zake nu concludant reeds enige tijd voordien deze verklaringen heeft afgelegd.

Zijn vrouw werd maar in 2017 voor het eerst verhoord.

Daarnaast heeft verzoeker ook kennisgenomen van de argumentatie dat de stukken die door verzoeker werden neergelegd vals zouden zijn.

Verzoeker is hierover verbaast nu verweerster in haar beslissing helemaal niet verwijst naar een vonnis waarbij deze stukken van verzoeker als vals worden bestempeld.

Indien de Politie van Bierset dit heeft vastgesteld, dan moet hieraan een strafrechtelijk gevolg zijn gekoppeld? De argumentatie van verweerster wordt op dit punt dan ook niet ondersteund door het dossier.

Ten laatste hebben ook de verklaring van de echtgenote van verzoeker weinig relevantie nu een en ander kan worden gekaderd binnen een probleem van vertalingen.

Daarnaast dient verweerster rekening te houden met het profiel van de echtgenote van verzoeker. Ze is maar tot het 2e jaar naar school geweest, heeft nooit gewerkt en bleef meestal thuis.

Verweerster hecht in haar beslissing veel belang over het treinstation, doch in haar verklaring heeft ze steeds aangegeven dat ze de trein nooit gebruikte.

Ze gaf daarbij duidelijk aan dat ze het geluid van de treinen haar herinnert, doch uiteraard niet in de tijd kan plaatsen.

Daarnaast plaatst verweerster geen enkel vraagteken met de verklaringen van de echtgenote van verzoeker over haar aanwezigheid in het DOMIZ kamp.

Kortom, verweerster kan op geen enkele wijze hard maken dat de gedragingen van verzoeker verband houden met de initieel asielaanvraag.

3.

Daarnaast blijkt volgens verweerster ook uit de diepgaande Banden met de KAR dat verzoeker tijdens zijn oorspronkelijke asielaanvraag ab initio geen vrees moet hebben gekoesterd.

Op dit punt blijven de verklaringen van verweerster eenvoudige beweringen die niet worden gestaafd door elementen in het dossier.

De raad zal vaststellen dat verzoeker eerlijk geweest is over zijn periodes in Irak en zijn moeilijkheden. Zijn verklaringen komen op dit punt dan ook gegrond over."

2.1.2. Verweerder brengt op 14 januari 2020 een aanvullende nota bij.

Deze nota bevat als nieuwe elementen overeenkomstig artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet de volgende elementen:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>);
- UNHCR, Ability of Persons Originating from Formerly ISIS-Held or Conflict-Affected Areas to Legally Access and Remain in Proposed Areas of Relocation (update I, november 2019) (beschikbaar op [<https://www.refworld.org/docid/5dc04ef74.html>]) of <http://www.refworld.org/>);
- EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019 (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>);
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>);
- EASO COI Report Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>);
- COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019;
- COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019.

Verweerder concludeert in de aanvullende nota als volgt:

"De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Wat de beoordeling van de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief betreft, dient opgemerkt te worden dat uit voornoemde UNHCR International Protection Considerations van mei 2019 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door

familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR acht een interne hervestiging in de KAR redelijk indien uit de individuele omstandigheden van de verzoeker blijkt dat hij er toegang heeft tot adequate huisvesting, er kan voorzien in zijn levensonderhoud en de nodige infrastructuur en toegang tot basisdiensten beschikbaar is.

In de voormelde EASO Guidance Note van juni 2019 wordt een intern vestigingsalternatief over het algemeen redelijk geacht indien het vaststaat dat de verzoeker er kan voorzien in zijn meest elementaire levensbehoeften, met name huisvesting, voedsel en hygiëne. Bovendien moet de verzoeker er in zijn eigen levensonderhoud of dat van zijn gezin kunnen voorzien.

Het CGVS benadrukt dat er niet van uitgegaan wordt dat een intern vestigingsalternatief per definitie mogelijk is voor elke Irakese verzoeker om internationale bescherming. Het CGVS past het principe van een intern vestigingsalternatief slechts toe wanneer er in concreto wordt vastgesteld dat de verzoeker over een reëel verblijfsalternatief beschikt elders in Irak.

Rekening houdend met de persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij kan van haar redelijkerwijs verwacht worden dat zij zich in Noord-Irak vestigt. Verweerder verwijst dienaangaande naar de motieven uiteengezet in de bestreden beslissing."

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

[...];

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt."

De subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker wordt door verweerder ingetrokken omdat *"Uit het geheel van de nieuwe elementen die opdoken naar aanleiding van uw eerste volgend verzoek, dient immers te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering als zou u uw hele leven met uw gezin in Mosul hebben gewoond."*

2.2.3. Verweerder komt op basis van onder meer de volgende motieven tot de vaststelling dat verzoekers herkomst uit Mosul, zoals aangevoerd in het kader van zijn eerste asielaanvraag die leidde tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, niet geloofwaardig is:

- zeer snel na de toekenning van de beschermingsstatus reisde verzoeker naar de Koerdisch Autonome Regio (KAR) en hij verbleef er voor lang(er)e periodes, dit herhaaldelijk en soms met heel korte tussenperiodes. Dit doet vermoeden dat hij ook ten tijde van het eerste verzoek een verblijf in, alsook een band, met de KAR moet hebben (gehad), wat een eerste tegenindicatie vormt voor zijn bewering steeds in Mosul te hebben gewoond;
- verzoeker had een paspoort hoewel hij, in het kader van het eerste verzoek, uitdrukkelijk stelde dat hij nooit een paspoort heeft gehad; hetgeen er op wijst dat hij specifieke informatie aangaande zijn persoon verborgen wilde houden;
- verzoeker legde inconsistente verklaringen af over zijn geboorteplaats (Dohuk/Mosul) terwijl zijn paspoort, identiteitskaart en nationaliteitsbewijs Dohuk vermeldt;
- de verklaringen tussen verzoeker en die van zijn echtgenote zijn niet coherent aangaande hun geboorteplaats en vallen bovendien niet te rijmen met de door hun neergelegde paspoorten en identiteitskaarten;

- uit informatie in stukken die overgemaakt werden door de DVZ in het kader van verzoekers volgend verzoek, blijkt dat in 2010 door de federale politie van Bierset werd vastgesteld dat de documenten die hij voorlegde in het kader van het eerste verzoek vals bleken te zijn. Deze informatie werd indertijd niet overgemaakt aan het CGVS en was aldus niet voorhanden ten tijde van de beslissing tot toekenning van de subsidiaire bescherming;
- hoewel verzoeker en zijn echtgenote verklaarden in Mosul te zijn geboren, te hebben gewoond, te zijn gehuwd, er samenwoonden tot zijn vertrek uit Irak in 2009 en zijn echtgenote na verzoekers vertrek in Mosul bleef wonen, bleek dat zijn echtgenote geen gedegen kennis had van de stad waar ze haar hele leven zou hebben gewoond. Dit doet vermoeden dat verzoeker (en zijn echtgenote) al veel langer dan verklaard Mosul verlaten heeft;
- verzoeker en zijn echtgenote legden ongerijmde verklaringen af over wat gebeurde in Mosul in 2014 toen hij zijn echtgenote daar zou zijn gaan ophalen;
- sinds de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in 2010 heeft verzoeker langere tijd in de KAR dan in België verbleven (met inbegrip van een ononderbroken periode van drie jaar sinds 2014);
- verzoeker beschikte over een volwaardig en duurzaam verblijf in de KAR omdat hij er tijdens zijn laatste terugreis gedurende drie jaar een volledig bestaan uitbouwde: hij huurde er een huis, werkte er als chauffeur voor een bedrijf en kon na verloop van tijd een stuk grond en een eigen auto kopen;
- de voorgelegde huwelijksakte, volgens dewelke hij in Mosul zou zijn gehuwd, betreft slechts een kopie en documenten zijn in Irak daarenboven eenvoudig te vervalsen;
- de verkoopakte van zijn stuk grond en de medische documenten tonen aan dat verzoeker in 2017 daadwerkelijk in Dohuk aanwezig was, hetgeen ook strookt met de gegevens in zijn paspoort;
- het geheel van voorgaande bevindingen doet besluiten dat niet langer kan worden aangenomen dat verzoeker werkelijk afkomstig is uit en, voor zijn vertrek in 2010, zijn woonplaats had in Mosul;
- gelet op het geheel van de vaststellingen kan de KAR beschouwd worden als verzoekers meest recente plaats van herkomst en dient vastgesteld te worden dat verzoeker er, ook nog nadat hem een beschermingsstatus werd toegekend in België, een volwaardig leven en verblijf heeft gehad.

2.2.4. De loutere verwijzing door verzoeker naar de terugkeer naar de KAR in 2011, en niet naar Mosul, kan bezwaarlijk aantonen dat verzoeker indertijd wegluchtte uit Mosul.

De loutere herhaling van verzoekers verklaringen inzake zijn “*werkelijke*” geboorteplaats en de verwijzing naar de geboorteplaats “*op zijn officiële gegevens*”, noch het louter wegwuiven van de verklaringen van zijn echtgenote dienaangaande, vermogen afbreuk te doen aan de pertinente en omstandige vaststellingen dienaangaande in de bestreden motivering.

De korte verwijzing naar het profiel van verzoekers echtgenote als thuiswerkende dame en de niet-gestaafde bewering inzake problemen met de vertalingen kunnen evenmin aangenomen worden als dienstige en concrete betwisting inzake de vaststellingen die blijken uit de bestreden beslissing.

Gelet op het geheel van de voorgaande oplijsting aan motieven betreft de kritiek op de motivering aangaande de stukken die werden beoordeeld door de politie van Bierset, een kritiek op een overtollig motief.

De loutere stelling dat de vaststellingen inzake verzoekers duidelijke banden met de KAR “*eenvoudige beweringen [zijn] die niet worden gestaafd door elementen in het dossier*” kan geen afbreuk doen aan de niet-betwiste concrete motiveringen inzake verzoekers huur van een huis, werkzaamheid als chauffeur, aankoop van wagen en grond, verkoopakte van een stuk grond. Uit deze elementen kan wel degelijk worden opgemaakt dat verzoeker een jarenlange socio-economische binding heeft met de KAR. Deze elementen wijzen er ook manifest op dat verzoeker zich aldaar opnieuw kan vestigen.

Gelet op de hogere vaststellingen blijkt dat verweerder, ingevolge de valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, terecht toepassing heeft gemaakt van artikel 55/5/1, § 2, 2°.

2.2.5. Verzoeker brengt daarenboven geen element bij waaruit blijkt dat hij in aanmerking komt voor het bepaalde in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Daarenboven kan, rekening houdend met de persoonlijke omstandigheden van verzoeker zoals hoger uiteengezet in het kader van verzoekers banden met de KAR, redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich in Noord-Irak vestigt.

Verzoeker voert geen gemotiveerde betwisting omtrent de beoordeling van de situatie in de KAR in de bestreden beslissing.

De landeninformatie in de aanvullende nota van verweerder van 14 januari 2020 mede in aanmerking genomen, dient te worden besloten dat voor burgers in de KAR thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS